

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 110/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. M..., G., zastúpeného advokátom Mgr. R. K., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 169/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M... o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2010 doručená sťažnosť P. M... (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej

len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb 169/2009 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ uviedol, že 20. mája 2009 podal okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni z dôvodu nezaplatenej kúpnej ceny za dodaný tovar.

Sťažovateľ opísal ďalší priebeh konania takto:

„Okresný súd Galanta na základe Návrhu sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu zo dňa 19. 05. 2009 vydal dňa 15. 06. 2009 platobný rozkaz, č. k. 21 Rob/695/2009, ktorým uložil odporkyni zaplatiť sťažovateľovi istinu vo výške 256.338,87,- Eur s príslušenstvom a trovy konania.

Odporkyňa podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor zo dňa 03. 07. 2009, v ktorom neuznáva a odmieta dôvod ako aj výšku navrhovateľom uplatnenej pohľadávky.

Dňa 09. 08. 2010 bolo z Okresného súdu Galanta právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený Návrh odporkyne na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 12 Cb/169/2009 a konania sp. zn. 24 Cb/158/2009 až do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8 C/90/2009 tohto času 12 Cb/109/2009 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k návrhu odporkyne.

Odporkyňa vo svojom návrhu na prerušenie konania zo dňa 30. 10. 2009 poukázala na to, že na Okresnom súde Galanta prebieha konanie vedené pod sp. zn. 8 C/90/2009 tohto času 12 Cb/109/2009, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

Dňa 13. 08. 2010 podal právny zástupca sťažovateľa na Okresný súd Galanta sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 10. 08. 2010 z dôvodu, že hoci sťažovateľ podal návrh na začatie konania dňa 20. 05. 2009 od tohto dňa nebolo vo veci rozhodnuté a súd ani nevytýčil termín pojednávania, čím bolo porušené právo účastníka na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo dňa 17. 09. 2010 z Okresného súdu Galanta doručené Vybavenie sťažnosti zo dňa 09. 09. 2010, v ktorej podpredsedníčka Okresného súdu Galanta označila predmetnú sťažnosť na prieťahy v konaní za čiastočne dôvodnú.

Výzvou zo dňa 13. 12. 2009 bola odporkyňa vyzvaná na opakované predloženie tlačíva na účely jej oslobodenia od súdnych poplatkov, pričom tlačívo mala súdu zaslať do 10 dní od doručenia výzvy. Odporkyňa súdu požadované tlačívo nezaslala.

Dňa 14. 10. 2010 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené Uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 22. 09. 2010, ktorým zamietol Návrh odporkyne na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12 Cb/169/2009 do právoplatného skončenia veci sp. zn. 8 C 90/2009 z dôvodu, že nie je dôvod na prerušenie konania, nakoľko v tomto prípade neprebíha iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.“

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a súčasne navrhol, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu „v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cb/169/2009 konať v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku“, a tiež, aby mu priznal finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh a informácie poskytnutej okresným súdom zistil, že po podaní návrhu sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu (20. máj 2009) okresný súd 15. júna 2009 vydal platobný rozkaz sp. zn. 21 Rob/695/2009, proti ktorému odporkyňa 3. júla 2009 podala odpor a následne podaním z 30. októbra 2009 navrhla, aby okresný súd konanie prerušil „až do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8 C 90/2009“. *V nasledujúcom období okresný súd vykonával iba jednoduché procesné úkony (výzva sťažovateľovi na vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania, výzva a následne aj opakovaná výzva odporkyni na predloženie potvrdeného tlačiva na oslobodenie od súdnych poplatkov) až do 22. septembra 2010, keď uznesením zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania. Po podaní odvolania proti uzneseniu okresného súdu z 22. septembra 2010 a predložení súdneho spisu na rozhodnutie Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 21 Cob 456/2010 z 30. novembra 2010 odvolanie odmietol, pričom súdny spis bol spolu s uznesením krajského súdu vrátený okresnému súdu 7. januára 2011 a zákonná sudkyňa následne 16. marca 2011 nariadila termín pojednávania vo veci na 19. apríl 2011.*

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 311/09) vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch.

Z tohto právneho názoru vychádzal ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní predmetnej sťažnosti, keďže konanie na okresnom súde prebieha od 20. mája 2009 a sťažnosť pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu doručená 8. decembra 2010. Ústavný súd je toho názoru, že aj keď postup okresného súdu v danej veci nebol optimálny (nízkou efektivitou je zjavne poznačené obdobie od 30. októbra 2009 do 14. októbra 2010, počas ktorého okresný súd bez významnejšieho posunu v merite veci vykonával iba jednoduché procesné úkony) a spôsobil určité predĺženie konania, na druhej strane ho však nemožno jednoznačne kvalifikovať ako taký, ktorý by musel viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania nemožno v jeho súčasnom štádiu konštatovať, že prietahy v postupe okresného súdu dosahujú intenzitu zbytočných prietahov, ktoré už nemožno odstrániť, a do úvahy by prichádzala náprava len v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti a z jej príloh ďalej vyplýva, že na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní z 10. augusta 2010 podpredsedníčka okresného súdu v podaní z 9. septembra 2010 označenom ako „Vyhovenie sťažnosti“ okrem iného sťažovateľovi oznámila, že „vykonala so sudcom, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie pohovor, uvedené nedostatky vzal na vedomie a v ďalšom vec prejedná a rozhodne bez prietahov pripísateľných v konaní štátu“. Po uplatnení tejto sťažnosti na prietahy v konaní a prijatí príslušných opatrení tak, ako už bolo uvedené, okresný súd realizoval procesné úkony vo veci, pričom v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (8. decembra 2010) sa spis nachádzal na krajskom súde.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a úspešne ho aj využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Po upozornení podpredsedníčky okresného súdu na prieťahy možno z ďalšieho postupu okresného súdu vyvodit', že podpredsedníčka okresného súdu na jeho upozornenie adekvátne reagovala a prijala v primeranej lehote potrebné opatrenia proti nečinnosti v predmetnom konaní. V súčasnosti je vo veci *nariadený termín pojednávania na 19. apríl 2011*. Stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti umožňuje vysloviť názor, že opatrenia prijaté podpredsedníčkou okresného súdu po podaní sťažnosti prispeli aj k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp neefektívnou činnosťou okresného súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu znamená, že sťažnosť nie je aj z toho dôvodu opodstatnená.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným prieťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2011